

Aleksandra Mańkowska

Znaczenie transkrypcji muzycznej dla rozwoju artystycznego saksofonisty na przykładzie autorskich opracowań utworów: *Epitafium* na obój i fortepian Witolda Lutosławskiego, *Duo concertant* na skrzypce i fortepian Igora Strawińskiego, *Romansu op. 23* na skrzypce i fortepian Karola Szymanowskiego oraz *Sonaty wiolonczelowej d-moll op. 40* Dymitra Szostakowicza

STRESZCZENIE PRACY DOKTORSKIEJ

Celem pracy jest ukazanie oraz szczegółowe omówienie znaczenia transkrypcji muzycznej dla rozwoju artystycznego saksofonisty a także nakreślenie problematyki powiązanej z tym zagadnieniem. Rola, jaką pełni transkrypcja muzyczna dla saksofonisty została scharakteryzowana na podstawie opisu autorskich transkrypcji oraz szczegółowej analizy powiązanych z nimi problemów wykonawczych i artystycznych. Głównym elementem dysertacji jest również zawarta w treści pracy idea tworzenia i wykonywania transkrypcji saksofonowych, podparta wynikami przeprowadzonych badań.

Dzieło artystyczne zarejestrowane na nośniku elektronicznym (płyście CD) składa się z następujących utworów:

1. *Epitafium* na obój i fortepian Witolda Lutosławskiego w opracowaniu na saksofon sopranowy i fortepian
2. *Duo concertant* na skrzypce i fortepian Igora Strawińskiego w opracowaniu na saksofon altowy i fortepian
3. *Romansu op. 23* na skrzypce i fortepian Karola Szymanowskiego w opracowaniu na saksofon altowy i fortepian
4. *Sonaty wiolonczelowej d-moll op. 40* Dymitra Szostakowicza w opracowaniu na saksofon altowy i fortepian

Temat odnoszący się do problematyki związanej z transkrypcją saksofonową autorka porusza nie tylko ze względu na chęć zgłębienia istotnych zagadnień dotyczących tej aktywności artystycznej tak często uprawianej przez saksofonistów, lecz także z powodu

perspektywy możliwości zaprezentowania saksofonu jako instrumentu niezwykle elastycznego i wielowymiarowego w utworach prezentujących stylistykę i estetykę odmienną od tej najczęściej obecnej w repertuarze saksofonowym.

Pragnąc przedstawić znaczenie saksofonowych transkrypcji zwłaszcza w kontekście współczesnej działalności saksofonistów zajmujących się klasycznym wykonawstwem opis dzieła artystycznego wzbogacony został o:

- zarys historyczny, typologiczny oraz pojęciowy zjawiska transkrypcji, a także omówienie problematyki wykonawczej transkrypcji saksofonowej w rozdziale pierwszym;

- przedstawienie autorów transkrybowanych dzieł (Witolda Lutosławskiego, Igora Strawieńskiego, Karola Szymanowskiego i Dymitra Szostakowicza), ogólny zarys ich twórczości, a także krótką charakterystykę wybranych do transkrypcji utworów w rozdziale drugim;

- szczegółową analizę dokonanych transkrypcji, porównanie technik wykonawczych dostępnych dla saksofonu jako instrumentu dętego oraz technik wykonawczych instrumentu smyczkowego, a także omówienie głównych trudności i wyzwań stojących przed saksofonistą wykonującym i opracowującym wybrane utwory na saksofon w rozdziale trzecim;

- opis tła historycznego transkrypcji saksofonowych, przedstawienie głównych dokonań saksofonistów na polu rozwoju dziedziny transkrypcji oraz przedstawienie wyników badań – analizy kwestionariuszy ankiety badawczej przeprowadzonej wśród saksofonistów na temat roli i idei transkrybowania na saksofon w rozdziale czwartym.

Za pomocą zastosowanych metod badawczych, szczegółowej analizy własnych opracowań wybranych dzieł oraz możliwości indywidualnej wypowiedzi z perspektywy artysty, przedstawione w dysertacji wnioski nakreśliły obraz transkrypcji saksofonowej jako nieodłącznego elementu rozwoju współczesnego saksofonisty.